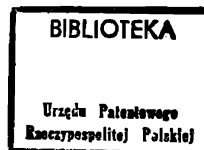

15 lutego 1929 r.

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 9766.

Jean Bérenguier
(Paryż, Fracja).

Ubijarka betonu.

Zgłoszono 25 listopada 1927 r.

Udzielono 14 grudnia 1928 r.

Pierwszeństwo: 29 listopada 1926 r. (Francja).

19c, 19/40
E01C 19/40
Kl. 19 c

Przy budowie dróg używa się do ubijania betonu ubijarek, które przesuwają się ciągle po ubijanej powierzchni. Ubijarki te posiadają zazwyczaj stosunkowo lekką płytę, umieszczoną w niedogodnej w użyciu ramie, wstrząsanej specjalnym wstrząsaczem.

Ubijarki te nie są jednak wydajne, ponieważ ubijają w przeciągu jednostki czasu bardzo niewielką ilość betonu, nadto trudno jest otrzymać powierzchnię zupełnie równą, przyczem rozpryskują beton i są niewygodne przy pracy.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest ubijarka znacznie łatwiejsza w użyciu od znanych dotychczas, którą można osiągnąć przytem większą wydajność pracy i zupełnie gładką powierzchnię ubijanej drogi.

Ubijarka według niniejszego wynalazku składa się z ciężkiej belki, posiadającej u spodu dającą się zdejmować płytę o dużej powierzchni i odpowiednim profilu podłużnym, którą to płytę kładzie się na powierzchni betonu, podlegającego ubijaniu. Na belce umieszczona jest odpowiednia ilość wstrząsaczy, które wstrząsają nią w taki sposób, iż beton ubija się wskutek łącznego działania drgań i ciężaru belki wraz z płytą.

Fig. 1 przedstawia przekrój pionowy niniejszej ubijarki; fig. 2 — widok z góry, a fig. 3 — widok z góry ubijarki w nieco odmiennym wykonaniu.

Ubijarka uwidoczniiona na fig. 1 i 2 składa się z ciężkiej belki 1, wykonanej z dowolnego tworzywa, której spód zaopatrzony

jest w dającą się zdejmować płytę pancerną 2, przymocowaną do tej belki zapomocą łap 3 i śrub 14, przyczem płyta ta może mieć poprzeczny profil prostoliniowy lub zlekka wklęsły (fig. 1).

Po bokach belki 1 umieszczone są uchwyty 4, zapomocą których robotnicy podnoszą ubijarkę i przesuwają po ubijanej powierzchni.

Na wierzchu belki umieszczona jest skrzynka z dwoma wstrząsaczami 6, napędzanymi sprężonym powietrzem, dopływającym nieruchomą rurą 7-8, połączoną węzłem 9 ze źródłem sprężonego powietrza. Dopływ powietrza reguluje się zapomocą zaworu 10, obracanego prętem 11, zakończonym rączką 12, umieszczoną w pobliżu jednego z uchwytów 4.

Ubijarka niniejsza pracuje w sposób następujący.

Do spodu belki 1 przyśrubowuje się najpierw płytę pancerną 2 płaską lub wklęsłą w zależności od tego, czy ubijarka ma być ustawiona wzdłuż, czy też w poprzek ubijanej ulicy, poczem ubijarkę tę kładzie się na beton, podlegający ubijaniu, a następnie przekreca rączkę 12, celem wprowadzenia powietrza sprężonego do wstrząsaczy 6, które wstrząsają wtedy silnie całą ubijarkę tak, że drgania i ciężar ubijarki wywołują równomierne osiadanie i ubijanie betonu.

Po dostatecznym ubiciu betonu, przekreca się do pierwotnego położenia rączkę 12, celem przerwania dopływu sprężonego powietrza do wstrząsaczy 6, poczem dwaj robotnicy przenoszą ubijarkę na sąsiednią powierzchnię betonu, gdzie powtarza się ubijanie opisane powyżej.

Na fig. 3 podana jest ubijarka większych rozmiarów, zaopatrzona w cztery wstrząsacze 6, do których sprężone powietrze

wprowadza się przez otwarcie wspólnego zaworu 10 zapomocą rączki 12, umieszczonej obok jednego z uchwytów 4. Wstrząsacze 6 mogą być również puszczane w ruch parami zapomocą dwóch oddzielnych zaworów.

Wynalazek nie ogranicza się jedynie do opisanego wykonania ubijarki, gdyż można ją również zaopatrzyć w dowolną ilość wstrząsaczy prężniowych lub też elektrycznych.

Bez względu na rodzaj wykonania ubijarki można przy jej pomocy zaoszczędzić wiele na robociznie, gdyż można nią znacznie szybciej ubijać i wyrównywać powierzchnię ulicy. Praca ubijarką tą jest bardzo łatwa, ponieważ zaś pracuje ona bardzo dużą powierzchnią i w sposób równomierny, więc nie rozpryskuje betonu, jak to czyniły ubijarki dotychczas znane.

Zapomocą ubijarki niniejszej można ubijać i wyrównywać do określonego profilu nie tylko beton, lecz również inne tworzywa plastyczne, jak np. asfalt lub makadam smołowy. Można również ją użyć do ubijania terenów lub podłóg fabrycznych, placów tenisowych, boisk i tym podobnych powierzchni.

Zastrzeżenie patentowe.

Ubijarka betonu, składająca się z belki, wstrząsanej przez wstrząsacze, uruchomiane zapomocą rączki, znamienna tem, że do belki przymocowana jest na spodzie szeroka płyta pancerna o profilu podłużnym, przystosowanym do powierzchni drogi.

Jean Bérenguer.

Zastępca: Inż. S. Pawlikowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

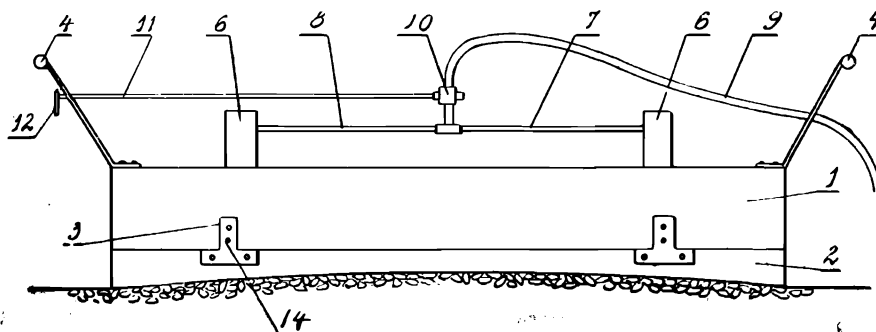

Fig. 2

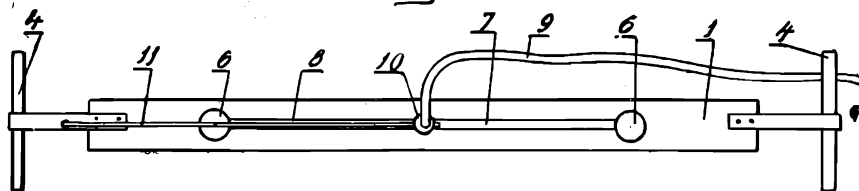

Fig. 3

